

har imidlertid troet hertil at burde knytte den bestemte Betingelse, at, saafremt disse Legater restitueres, bør de ikke komme Fattigvæsenet i de paagjældende Kommuner til Gode, men anvendes til Understøttelse for værdige Trængende. Dritte maa siges at stemme med Udvalgets Flextals Begne at anbefale dette Forslag til Vedtagelse. — Desuden er der stillet 3 andre Forslag til det foreliggende Affnit, men angaaende disse skal jeg opsætte mine Bemærkninger, indtil jeg har hørt de ærede Forslagsstillere motivere dem.

Th. Nielsen: Det er angaaende Forslaget under Nr. 28, at jeg skal tillade mig at udtale nogle Ord. Som maasse ikke alle ærede Medlemmer vide, er Sammenhængen følgende. Den 5te Marts 1875 skete det Uheld, at et lille Sted i Brandsborg afbrændte, foranlediget derved, at en Gnist, som udgik fra Lokomotivet „Fremad“ paa den vestjydske Bane, antændte Taget, saaledes som det blev iagttaget af Arbejdere, der vare i Nærheden. Arbejderne gif øjeblikkelig derhen for at slukke Ilden, men det var forgjæves; Huset brændte tilligemed Indboet og ogsaa nogle af Dyrene. Manden selv var ogsaa i Nærheden. Han led et meget betydeligt Tab, da han havde særdeles lavt asikureret. Det er ved Lagration af villige Mænd oplyst, at han har lidt et Tab af 2,500 Kr. Der blev i Anledning af Branden optaget flere Forhør, og disse have ledet til det sikre Resultat, at Ildbranden er opstaaet af den af mig nævnte Marfag. Han henvendte sig derfor først ved Herredsfogdens Hjælp til Entreprenørerne for den vestjydske Bane, men disse vilde ikke give ham nogen Hjælp. Han henvendte sig derpaa til Indenrigsministeren som den, der er tilsynshavende ved Baneanlægget, men heller ikke fra Ministeriet har han kunnet faae nogen Hjælp. Han er anbefalet som en arbeidsom og stræbsom Mand, og det er klart oplyst, at Branden er foranlediget ved det nævnte Lokomotiv. Mere tror jeg ikke, jeg behøver at udtale om selve Sagen. Huset laa i en Afstand fra Jernbanen af, saa vidt jeg veed, 25 Alen, altsaa uden for den Afstand, som Plakaten af 5te Mai 1847 bestemmer. Denne Plakat siger nemlig, at inden for en Afstand af 20 Alen maa ingen Bygninger med ildsfarlig Tagbedækning ligge. Er dette Tilfældet, skulle de enten omtækkes eller flyttes, og Omkostningerne derved bæres enten af Staten eller de paagjældende Entreprenører. Man ser altsaa, at Gnist: fra Lokomotiver kunne tænde ogsaa udenfor den nævnte Afstand af 20 Alen, Noget, vi ogsaa have Vidnesbyrd om i et andet

foreliggende Endringsforslag. Jeg kan saaledes ikke se rettere, end at vi have en moralsk Forpligtelse til at komme denne Mand til Hjælp. Vel kan man sige, at han kunde asikurere hoiere, og at Lynild eller andre Ulykkestilfælde kunde antænde Huset. Det er sandt; men paa slige Ulykkestilfælde have Menneskene ingen Indflydelse, hvorimod vi have Indflydelse paa Lovgivningen, og derfor ere vi ikke uskyldige, naar vi lade Lovene blive staaende, som have Ulykke til Følge. De Paagjældende maa absolut staa i den Formening, at da de ikke have faaet noget Tilhold om at flytte eller omtække, maa de i den her omhandlede Henseende være sikre. Dertil kommer, at Plakaten af 5te Mai 1847 bestemmer, at naar der bruges andre Ophedningsmidler end soovlfri Stenkul, vil der være at træffe andre Bestemmelser end de i Plakaten fastsatte. Men nu er det jo vittterligt, at der bruges andre Ophedningsmidler; hvor meget mere maa da ikke Staten have været forpligtet til ikke at omændre Loven. Det vil ogsaa ses af Betænkningen over Andragender, at Finantsudvalget anbefaler denne Plakat til Revision. Man har sagt, at det kan have farlige Følger at give denne Mand Erstatning; men hvis dette er farligt, er det jo virkelig paa hoi Tid at faae Loven revideret. Bliver Loven revideret, indtræde de farlige Følger jo ikke; men troer man, at der vil brænde en Mængde Huse og Steder paa samme Maade, hvorpaa det Hus er brændt, som der her særlig er Tale om, ser jeg ikke rettere, end at vi have en Forpligtelse til at hjælpe de Paagjældende, indtil vi faae Loven forandret. Mindretallet gaa imidlertid ikke saa vidt at forbre, at der skal gives den Vedkommende den fulde Erstatning af 2,500 Kr., men fordrer kun 800 Kr., for at man ikke skal kunne sige, at der derved stables en Fristelse for En eller Anden. Jeg ser saaledes ikke rettere, end at det er baade billigt og moralsk rigtigt at komme denne Mand til Hjælp. Jeg tror da heller ikke, at det Flextal, der ikke er med til at stille Forslaget, vil stemme imod det; jeg har Grund til at vente det Modsatte. Med disse Ord skal jeg anbefale det nævnte Endringsforslag; ligeledes skal jeg anbefale Forslaget under Nr. 27, som den ærede Ordfører meget ubøjselig har omtalt. Naar Private have betroet deres Legater til et Grevskab, som er blevet ødelagt under Statens Tilfyn, har Staten en vel ikke juridisk, men dog moralsk Forpligtelse til at erstatte de paagjældende Kommuner det Tab, de have lidt ved Statens skødesløse Tilfyn. — Uagtet de ærede Medlemmer udenfor Udvalget, som have stillet et Par Endringsforslag, ikke have udtalt sig, skal jeg angaaende disse bemærke, at Finantsudvalget flere Gange har anbefalet og Thinget enstemmig vedtaget at henvise disse Andragender til Ministeren; men en Demission til Ministeren betyder jo ganske vist ikke det Samme som en Lov, og Ma-